

Jaakot kotiin

PS
25/6-86

Laulu-Jaakojen kaksiviikkoinen matka maailma ympäri umpeutui juhannusviikon torstaiaamuna yhdeksän aikoihin. Silloin kajahti raatihuoneen rappusilta sydänten sisimmästä kumpuava — kotimaani ompi Suomi. Ilonkyyntel kostutti niin laulajien kuin vastaanottajienkin silmäkulmia.

Kuoro toteutti yli kaksi vuotta sitten tehdyn matkapäätöksen. Neljäkymmenen laulajan lisäksi matkalla oli puolisoita ja ystäviä. Koko joukko pysyi matkan ajan terveenä.

Esimakua mahdollisista yllätyksistä matkalaiset saivat heti alkuun Kruunupyyn kentällä, sillä sumun takia kone ei voinut laskeutua ja heidät kuljetettiin linja-autoilla Vaasaan.

Helsingistä alkanut pitkä lento suuntautui Los Angelesiin ja sieltä edelleen Hawaijille. Siinä sekosivat vuorokausirytmit, joita ehditään paikkailemaan vasta nyt matkan jälkeen täällä Pietarsaareissa.

—Täällä maailmalla on vielä kiirempi kuin kotona, kun ei ehdi pyhääkään pitämään, tuumi joku matkaajista. Ja niin tosiaan kävi.

Kun joukko lähti Hawaijilta lauantaina kohti Australiaa yötä vasten, niin laskeuduttaessa olikin jo maanantaiaamu. Pyhä katosi jonnekin.

Joku tiesi, että niin käy kun aikarajoja ylitellään.

Matkalaiset ahmivat kokemuksia ja luonnon ihmeellisyyksiä eri puolilla maapalloa, mutta iloiset kättentaputukset kotimaan kamaraa kosketettaessa paljastivat — kylässä hyvä, kotona kuitenkin paras.

Jälleen kotoisalla torilla, josta pari viikkoa sitten lähdettiin. Nyt pakaaseja kannettiin paluusuuntaan. Bumerangi taisi sisältyä jokaiseen laukkuun ja monta jännittävää tuliaista.

Sydneyn laivaristeily antoi miljoonakaupungista uljaan kuvan, vaikka katukuva oli monin paikoin suorastaan siivoton. Taustan silta oli oopperatalon ohella kuvatuimpia kohteita. Hetkeä myöhemmin alkoikin nimikirjoitusten kirjoittelu, sillä Jaakkojen laulu tuntui hurmanneen kaikki laivalla olleet muukalaiset Kiinaa ja Japania myöten.

25.06.1986

Pietarsaaren Sanomat